

Konkurrensrätten

*– ett gränsland mellan juridik,
ekonomi och politik*

Nils Wahl kan numera titulera sig professor och har trots sin ringa ålder hunnit med åtskilligt, inte minst inom konkurrensrätten.

Nils Wahl är professor i europeisk integrationsrätt, ett område som han har forskat mycket inom. Det handlar om europarätt och därmed allt som har att göra med integration mellan medlemsstater, t.ex. fri rörlighet och konkurrensfrågor. Just konkurrensrätten är en väldigt stor del av integrationsrätten och syftar ytterst till att integrera medlemstaterna.

Varför har du intresserat dig för konkurrensfrågorna?

– Konkurrensrätt är ett spännande ämne. Jag tycker inte att det är klassisk juridik, utan ett gränsland mellan ekonomi, juridik och kanske t.o.m. politik. Det finns hela tiden mer att lära sig, och att det inte finns någon given sanning belyses av att det i konkurrensfall alltid finns argument även för motsidan.

forts. sid 3

I DETTA NUMMER:

Cirkapriser
begränsar
konkur-
rensen
2

Lösningar
hade gått
att finna...
5

Det
amerikanska
Microsoft-
fallet
6

Artikel-
register
8

Cirkapriser begränsar konkurrensen

Rekommenderade cirkapriser är en form av prisstyrning som begränsar konkurrensen och leder till onödigt höga priser för konsumenterna. Den slutsatsen drar Konkurrensverket i rapporten *Prisstyrning genom rekommenderade cirkapriser*.

Normalt måste en vara gå genom två led – tillverkare och återförsäljare – innan den slutligen når konsumenten. Två priser är centrala i denna situation; det pris tillverkaren tar ut av sina återförsäljare samt det pris som konsumenterna måste betala för varan hos återförsäljarna. Vertikal prissättning innebär att tillverkaren även bestämmer konsumentpriset. Cirkaprisättning innebär att tillverkaren anger det konsumentpris som ungefär bör gälla.

Konkurrensverket har studerat marknaderna för skor (Ecco), barnvagnar (Emmaljunga och Brio) och bilbarnstolar (AKTA och Britax). Parallellt genomförde verket dessutom en prisstudie på CD.

Ett fyrtiotal leverantörer av s.k. märkesvaror inom flera olika varuområden inom fackhandeln – kläder, skor, ur, glas, porslin och leksaker – har tillfrågats om de ger ut prislister med rekommenderade konsumentpriser. För t.ex. Nike, Adidas, Peak Performance, Reebok, Fristads, InWear, BodaNova, Villeroy & Boch, Orrefors, Diesel och Swatch finns rekommenderade konsumentpriser från leverantörerna. För bl.a. Gant, Ten Points, New Wave, Gustavsberg och Levi Strauss finns det inte.

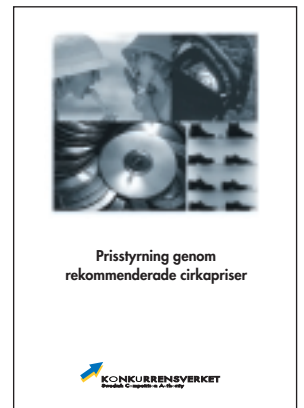
Det är för det mesta tillåtet för en leverantör att ge återförsäljarna listor med rekommenderade konsumentpriser, och det förekommer i de flesta branscher. Både leverantörer och återförsäljare kan ha ett intresse av att använda rekommenderade cirkapriser. Det är bekvämt för återförsäljarna som slipper priskonkurrera med varandra.

Men för konsumenterna innebär det inte bara onödigt höga priser för många märkesvaror utan också att valmög-

heterna blir färre. Det finns därför anledning att noggrant bevaka hur rekommenderade cirkapriser används av återförsäljare, och det gäller särskilt de företag som har höga marknadsandelar. En hög användning av cirkapriser samtidigt som endast ett fåtal återförsäljare får sälja produkten genom s.k. selektivt distributionssystem kan vara tecken på ett prissamarbete mellan leverantör och återförsäljare vilket är förbjudet enligt konkurrenslagen.

*Björn Lidén,
föredragande vid Konkurrensverket*

Prisstyrning genom rekommenderade cirkapriser. Konkurrensverkets rapportserie 2001:6. Rapporten finns på www.konkurrensverket.se

Rapporter från Konkurrensverket hittills i år

2001:1

E-handel i Sverige – en explorativ studie
Pris 140 kr (inkl. moms och porto)

2001:2

Fiskala avgifter från konkurrenssynpunkt
Pris 100 kr (inkl. moms och porto)

Rapport till Europeiska kommissionen
Övervakning av det svenska detaljhandelsmonopolet för alkoholdrycker
Pris Enstaka exemplar gratis

Utvärdering av Optirocs förvärv av Stråbruken
Pris 80 kr (inkl. moms och porto)

2001:3

Mobiltelemarknaden i Sverige ur ett konsument- och konkurrensperspektiv
Pris Enstaka exemplar gratis

2001:4

Kan kommunerna pressa matpriserna?
Pris 100 kr (inkl. moms och porto)

2001:5

Konsumentrörligheten på de finansiella marknaderna
Pris 180 kr (inkl. moms och porto)

2001:6

Prisstyrning genom rekommenderade cirkapriser
Pris 100 kr (inkl. moms och porto)

Ladda ner eller beställ på
www.konkurrensverket.se
info@kkv.se
Tfn 08-700 16 00
Fax 08-796 96 08

forts. från sid 1

Vad gör du nu?

– Jag har börjat skriva en bok om koncentrationer. Frågeställningen är inte helt klar, men jag vill ta ett grepp på koncentrationer som fenomen. Det är uppenbart att det finns olika uppfattningar om vad som ska ske på det här området. Koncentrationsärendena blir allt fler och en fråga jag ställer mig är om det beror på att koncentrationsreglerna tillämpas hårdare eller om det finns andra orsaker.

Tillsammans med andra forskare skriver Nils Wahl också en bok som tar upp olika aspekter på konkurrens och integration i Europa.

Bra med strafflindring för kartellavslöjare

Nils Wahl satt med i Kartellbekämpningsutredningen som nyligen lämnade sitt huvudbetänkande.

Tror du att systemet med strafflindring för dem som avslöjar en kartell kommer att bli effektivt?

– Ja, det tror jag. Eventuella betänkligheter mot att premiera den som skvallrar blir helt underordnade de effektiviseringsvinster man skulle kunna få. Företag agerar ekonomiskt rationellt. Om det finns vinster att hämta på att göra en anmälan så gör de det. I det läget är det bara naturligt att uppmuntra beteendet. Övervakningsmyndigheter på konkurrensområdet ligger alltid steget efter och har ingen möjlighet att komma åt den sista avgörande bevisningen utan hjälp.

Varför ville utredningen inte kriminalisera överträdelse av konkurrenslagen?

– Jag tycker att den som vill införa kriminalisering har första bevisbördan. Varför skulle fängelse ha någon positiv effekt och hur vet man att de sanktioner vi har idag inte är tillräckliga? Dagens system med böter av straffrättslig karaktär har starka drag av kriminalisering. Om man blandade in sedvanlig straffrätt skulle t.ex. helt andra krav ställas på

I år har Nils Wahl blivit ledamot i Rådet för konkurrensfrågor och professor i europeisk integrationsrätt vid Stockholms universitet. Dessutom har han tilldelats Tore Alméns pris för en framstående rättsvetenskaplig prestation av betydelse för det praktiska rättslivet.

handläggning från Konkurrensverkets sida och i domstolarna.

Informella möten över forskargränserna

Vad skulle Rådet för konkurrensfrågor och Konkurrensverket kunna göra för att stimulera forskningen på konkurrensområdet ännu mer?

– Något jag tror mycket på är att ge stöd till informella möten över forskargränserna. Jag är t.ex. med i en liten forskargrupp med nationalekonomer och jurister som möts och diskuterar olika typer av konkurrensproblem och rättsfall. Forskningsbidrag från Konkurrensverket gör att vi kan låta personer från andra delar av landet komma till våra seminarier. Även om den här typen av möten inte nödvändigtvis resulterar i en forskningsrapport, så leder det till en ökad förståelse som jag tror gör kvaliteten på forskningen bättre på sikt.

Du har tidigare nämnt att det borde forskas mer kring attityder i synen på konkurrens.

Kan du berätta lite kring detta?

– Det har slagit mig på senare år att det börjar växa fram någon form av konkurrensmedvetenhet, även om den hittills inte kommit in i ryggmärgen utan fortfarande ligger på det intellektuella planet. De flesta anser sig vara medvetna om att konkurrens ger många fördelar, men i praktisk politisk handling finns det inte med. När företag vill gå ihop påpekas t.ex. glatt att det är bra för företagen, men någon analys av effekten på konkurrensen görs sällan. Konkurrensverket har en stor uppgift att fylla när det gäller att introducera konkurrenstänkande och föra fram konkurrenssynpunkter.

Privata insatser som komplement till offentliga

Nils Wahls bok "Konkurrensskada" (2000) bidrog till att han nyligen tilldelades Tore Alméns pris.

– "Konkurrensskada" handlar om privata incitament för att agera på konkurrensmarknaden. Om man som företagare eller konsument kan klämma någon på skadestånd finns incitament att agera. Som det är nu kan myndigheterna göra undersökningar, men ett företag har inga instrument att styrka att en konkurrent har överträtt konkurrenslagstiftningen. I USA kan ett företag som misstänker ett annat för en konkurrensöverträdelse kräva att konkurrenten tar fram alla dokument om kartellen. Detta sker under domstolskontroll med drakoniska böter som följd om det kommer fram att företaget inte har plockat fram alla dokument. Denna s.k. "discovery" ger större möjligheter att få till stånd skadestandsprocesser utan konkurrensmyndighetens inblandning. Här i Sverige har Konkurrensverket inte tillräckliga resurser, samtidigt som enbart privata möjligheter inte skulle vara bra. Det krävs helt enkelt en kombination av offentliga och privata insatser mot konkurrensöverträdelse. ■

Företagskoncentrationer

FÄRJETRAFIK

Rederierna Scandlines AB och Nordö Link AB har nu återkallat sin anmälan om företagskoncentration. Detta skedde efter Konkurrensverkets särskilda undersökning som inleddes i juli. Nordö Link har färjetrafik mellan Malmö och Travemünde. (Dnr 543/2001)

Yttranden

TAXFREEFÖRSÄLJNING

Konkurrensverket har yttrat sig till finansdepartementet om förändringar i provianteringslagen (1999:446) och mervärdesskattelagen (1994:200).

Det är från konkurrenssynpunkt positivt att rederier som vill bedriva skattefri försäljning även av alkohol ombord på fartyg mellan Sverige och Norge kommer att behandlas lika och få rätt till undantag från gällande förbud i provianteringslagen i stället för att tvingas söka dispens hos regeringen. (Dnr 920/2001)

INRIKESFLYGET

Konkurrensverket har, vid samråds- och referensgruppsmöten, lämnat förslag och synpunkter angående Luftfartsverkets rapport Inrikesflygets marknadsförutsättningar – åtgärder för att förbättra konkurrensen.

Konkurrensverket framhåller att det finns en risk med att stimulera nya flyglinjer och flygbolag genom subventioner. Generellt kan subventioner komma att snedvrída konkurrensen och felfördela resurser. Det är också svårt att se att förslaget är icke-diskriminerande om det bara är nya aktörer som kan få stöd. Subventioner och statligt stöd bör bara användas när det är väl motiverat. Att diskutera subventioner och statligt stöd på flyglinjer exempelvis till och från Gotland, där det för närvarande råder konkurrens, kan därför inte vara motiverat. (Dnr 786/2001)

Beslut från Europeiska kommissionen

NORDEAS FÖRVÄRV AV POSTGIROT GODKÄNNES

Kommissionen godkänner, på vissa villkor, att Nordea förvärvar Postgirot. Postgirot, som hittills ägts av Posten, tillhandahåller finansiella tjänster.

Förvärvet bedömdes kunna begränsa konkurrensen, eftersom Nordea skulle ha kontrollerat både Postgirot och Bankgirot. Postgirot och Bankgirot är de två största bankbetalningssystem som används av de svenska hushållen.

Nordea förbinder sig dock att minska sitt innehav i Bankgirot till 10 procent, vilket är en nivå som inte längre ger ett avgörande inflytande över företaget. Vidare drar Nordea sig ur Privatgirot, som konkurrerar med Postgirot när det gäller girorelaterade tekniska tjänster.

KOMMISSIONEN GODKÄNNER LÅGPRISBUTIKER

Kommissionen godkänner att ICA Ahold AB och Dansk Supermarked A/S bildar ett gemensamt företag på dagligvarumarknaden.

Det gemensamma företaget ska driva lågprisbutikerna "Netto" och eventuellt stormarknaderna "Bilka" i Sverige och Norge. Marknadskoncentrationen blir inte större eftersom Dansk Supermarked inte tidigare har haft någon verksamhet på de aktuella marknaderna.

Konkurrensverkets beslut kan läsas i sin helhet på www.konkurrensverket.se

”Lösningar hade gått att finna på de hinder för kriminalisering som ställs upp”

Kartellbekämpningsutredningens huvudbetänkande¹ innehåller förslag om nedsättning av konkurrenskadeavgift i vissa fall, förstärkt sekretesskydd och nya regler om ersättning för rättegångskostnader. Däremot vill utredningen inte kriminalisera kartellsamverkan.

Utredningens ändringsförslag är väl underbyggda även om invändningar kan riktas mot att allt ska regleras i lag. Detaljnivån i konkurrenslagen har blivit hög, vilket skymmer reglernas budskap och ständigt tvingar fram nya lagändringar – i snitt mer än en ändring per år sedan 1993. Kanske kunde detaljreglering istället överlätas till Konkurrensverket. Följsamhet mot gemenskapsrätten hade blivit större samtidigt som de centrala budskapen i lagen fått starkare genomslag i näringslivet.

Utredningens ovilja att kriminalisera är mindre förvånande mot bakgrund av den korporativistiska inställning som sedan lång tid präglat svenskt synsätt. Vi tvekar att ta i med hårdhandskarna. Frågan är om försiktigheten är befogad – inte minst med tanke på att det ofta är svenska företag som ställs vid skampålen i de stora EG-tillslagen.

Olika konsekvenser i olika länder

I grunden innebär ju kartellsamverkan att företag begränsar informationsflödet, vilseleder konsumenter och förmår dem att acceptera sämre villkor än på en konkurrensutsatt marknad. Medlemmarna i

kartellen gör en vinning och konsumenterna skadas. Rekviriten för bedrägeri är uppfyllda och eftersom det rör sig om betydande ekonomiska värden finns det anledning att hävda att brottet är grovt. Sådan gärning bestraffas enligt brottsbalken med fängelse upp till sex år. I USA och Kanada har man tagit konsekvenserna av synsättet och kriminaliserat de grävsta formerna av kartellsamverkan. Det är inte bara tomma ord – personer i företagsledande befattning sätts i fängelse.

”Frågan är om försiktigheten är befogad.”

I Sverige har vi gått i motsatt riktning. Tidigare bestraffades överträdelse, men konkurrenslagstiftningen avkriminaliserades helt 1993. I stället kom ett system med en administrativ sanktionsavgift – den s.k. konkurrenskadeavgiften. Tanken var att denna skulle kunna bli avskräckande hög. Kriminell skulle kartellsamverkan däremot inte vara. Likväl förekommer svenska företag gång efter annan i kartellutredningar.

Vilken tyngd har argumenten mot kriminalisering?

Konkurrensverket föreslog i sin rapport ”Konkurrensen i Sverige under 90-talet” att allvarliga överträdelse på nytt skulle

kriminaliseras, och regeringen uppdrog åt Kartellbekämpningsutredningen att utreda om nya erfarenheter föranledde behov av en förändring.

Efter en presentation av förhållandena i andra länder, svensk praxis genom tiderna och diverse lämplighetsöverväganden har utredningen nu nått fram till uppfattningen att det inte bör införas regler om straffansvar. De huvudsakliga skälen är att rättsväsendet inte har erforderliga resurser och att konkurrenskadeavgiftens effektivitet ännu inte prövats tillräckligt. Därutöver framhålls att det kan vara svårt att utforma en rättssäker bestämmelse, att principen ”ne bis in idem”² sätts ur spel och att våra EG-relationer kompliceras liksom genomförandet av det leniency-program utredningen samtidigt föreslår.

Det är många argument mot kriminalisering, men frågan är naturligtvis vilken tyngd de har. Trots åtskilliga försäkringar om motsatsen förefaller det som om utredningen inte ser lika allvarligt på överträdelse av konkurrensreglerna som man gör i andra länder och som förespråkas av Konkurrensverket.

forts. nästa sida

¹) SOU 2001:74

²) Grundläggande princip inom straffprocessrätten att den som en gång har blivit dömd eller frikänd av domstol för ett brott ska vara skyddad mot nytt åtal och ny dom i samma sak.

forts. från föregående sida

Uppfattningen bekräftas av ett särskilt yttrande i vilket det framhålls att konkurrensrätt och straffrätt är ideologiskt åtskilda. ”Där straffrätten i grund och botten handlar om att upprätta ett grundläggande normsystem och om kommunikation av skuld och ansvar, är konkurrensrätten mer pragmatiskt inriktad; syftet är i första hand att med olika medel tillse att en någorlunda fri konkurrens upprätthålls ...”.

Utredningens argument övertygar inte

Ett annorlunda synsätt är att kartellsamverkan är ett uttryck för ett allvarligt bedrägligt beteende med betydande vinst-

överföring som mål till skada för konkurrenter och enskilda konsumenter. Med ett sådant synsätt är utredningens inställning inte acceptabel. Att hänvisa till att konkurrenskadeavgiften bör provas mer innan tuffare tag utnyttjas övertygar inte.

För konsumenterna innebär slutsatserna att de först drabbas av ökade kostnader p.g.a. den förbjudna överenskomsten. Därefter drabbas de när företagen kompenserar sig för det vinstbortfall som de höga böterna innebär. Två gånger tvingas man betala ett överpris, utan att bedragarna ställts till ansvar för sina ogärningar. Med ett strängare synsätt hade utredaren funnit lösningar på de

hinder som nu ställs upp för en tydligare normbildning på konkurrensrättens område.

*Hans Henrik Lidgard,
docent i civilrätt
vid Lunds universitet*

Det amerikanska Microsoftfallet

I november förlikades det amerikanska justitiedepartementet och Microsoft efter sommarens dom. Mats Bergman, docent i nationalekonomi, ger här en sammanfattning av fallet.

Ett vittne med insyn i Microsofts ledning förklarade att Microsoft haft en uttalad strategi att ”skära av Netscapes lufttillförsel ... genom att gratis ge bort bläddrarprogram [Internet Explorer] så skulle

Microsoft har i sin tur hävdats att man bara använde ett mustigt språk för att beskriva hur man avsåg att konkurrera tufft men juste – och att mjukvarumarknaden till sin natur är så dynamisk att Microsofts ledande position kan försvinna lika snabbt som IBM:s dominans på persondatormarknaden upphörde.

Turer i ärendet

När användningen av Internet exploderade i början och mitten av 1990-talet

skulle få installera Windows, och att ikonerna för IE skulle visas på ett minst lika framträdande sätt som konkurrenternas ikoner. IE medföljde utan kostnad vid köp av Windows.

Microsoft ”blandade” också källkoden för IE och Windows, så att Windows funktionalitet försämrades om IE avinstallerades. Dessutom fördröjdes Netscapes tillgång till delar av Windows källkod (”interfaces”).² Inom loppet av några få år blev Microsoft marknadsledande på bläddrarmarknaden.

Justitiedepartementet undersökte Microsofts metoder under åren 1996–98. Efter två års domstolsprocess fann första instansen år 2000 att Microsoft, enligt departementets yrkande, på i huvudsak tre sätt brutit mot konkurrensreglerna. Man hade (1) olagligt försökt vidmakthålla sitt monopol på operativsystemsmarknaden, (2) på ett olagligt sätt försökt ”monopolisera” bläddrarmarknaden och (3) olagligt ”kopplat” (”tied”) IE med Windows. Domare Jackson beordrade en uppdelning av Microsoft, men inhi-berade

Domstolen avvisade en uppsplittring av företaget och anmodade förlikning.

Microsoft se till att Netscape aldrig fick luft under vingarna”.¹ Myndigheterna hittade också skriftliga belägg för att Microsofts uttalade och målmedvetna strategi var att genom en arsenal av åtgärder ”krossa” Netscape.

blev Netscapes ”bläddrarprogram” snabbt marknadsledande. Microsoft svarade med ett batteri av åtgärder för att gynna sitt bläddrarprogram Internet Explorer (IE). Microsoft krävde att datortillverkare installerade IE för att de

själv verkställigheten av beslutet i avvaktan på dom i högre instans.

Den högre domstolen³ fann i somras att Microsoft brutit mot konkurrens-lagarna enligt den första punkten ovan, men inte enligt de två andra. Domstolen avvisade en uppsplittring av företaget och anmodade Justitiedepartementet och Microsoft att förlikas, vilket också skedde i november.

Förlikningen innebär i sammanfattning att Microsofts möjligheter att sluta exklusivavtal med datortillverkare begränsas, att Netscape (och andra mjukvaruföretag) får ökad tillgång till delar av Windows källkod ("interfaces") och att en övervakningskommitté tillsätts. Denna ska kontrollera att Microsoft följer överenskommelsen.

Domstolens beslut seger för Microsoft

Resultatet av domstolsprocessen måste ses som en seger för Microsoft. Företaget frikändes på två av de tre huvudsakliga åtalpunkterna och behöver inte delas upp. Förlikningsvillkoren innebär bara en relativt mild begränsning av Microsofts möjligheter att konkurrera i framtiden. Principiellt viktigast var kanske att domstolen inte ansåg det bevisat att Microsoft olagligt kopplat IE med Windows. Man menade att de åtgärder Microsoft vidtagit i detta avseende föll under "rule of reason".⁴

Detta innebär att konkurrensmyndigheterna, för att angripa dessa eller liknande åtgärder, måste påvisa en konkret skada för konsumenter och konkurrenter och dessutom visa att det inte finns legitima affärsmässiga skäl för åtgärderna. Underförstått måste domslutet tolkas så att den högre domstolen ansåg att dessa förutsättningar *inte* förelåg. Justitiedepartementet och den lägre domstolen hade menat att kopplingen var förbjuden "per se".⁵ Detta hade inneburit en kraftfull begränsning av Microsofts möjligheter att i framtiden integrera andra applikationsprogram med Windows.

FAKTA

Bakgrund

Microsoft fick i uppdrag av IBM att utveckla ett operativsystem för persondatorer. Det första systemet, MS-DOS, lanserades 1981. Under 1980-talet vidareutvecklade Microsoft sina operativsystem och började även konkurrera på den s.k. applikationsmarknaden med bl.a. programmen Word och Excel.

I samband med lanseringen 1990 av Windows 3.0 hävdade konkurrerande mjukvaruföretag att Microsoft gynnade bl.a. Word och Excel på ett sätt som stred mot konkurrensreglerna. Konkurrensmyndig-

heterna inledde en undersökning som ledde fram till en förlikning år 1994. Förlikningen innebar att Microsoft åtog sig att inte kräva att en kund köpte ett visst applikationsprogram för att få köpa Windows. Emellertid hade Microsoft rätt att utveckla "integrerade produkter".

Under de första åren av 1990-talet blev Word och Excel de dominerande applikationerna i sina respektive kategorier, jämfört med en marknadsandel på 10-20 procent tidigare.

Det europeiska Microsoftärendet

Avslutningsvis kan nämnas att EU-kommissionen för närvarande handlägger ett missbruksärende som rör Microsoft. I europeisk konkurrensrätt finns ingen uttalad distinktion mellan "rule of reason" och "per se", men i många avseenden ligger man närmare den senare principen än den förra. Detta kan innebära att Microsoft får vidkännas kännbara sanktioner. Europeiska konkurrensrättsärenden är dock inte lika offentliga som amerikanska, så ganska litet är känt om vilka förfaranden kommissionen angriper. Beslut väntas till våren.

Mats Bergman, docent i national-ekonomi och konsult på ECON

¹ Enligt rättegångsprotokoll 9/11 1999, min översättning. (www.microsoft.com/presspass/trial/transcripts/nov99/11-o9-pm.asp)

² Detta är några exempel på åtgärder. På motsvarande sätt motarbetade man Java.

³ Washington DC Court of Appeals

⁴ "Förfaranden, som vid en strikt tolkning faller under lagens förbud men som i realiteten är positiva ur ett ekonomiskt perspektiv, får enligt ett slags förnuftsresonemang (rule of reason) anses falla helt utanför lagen". (Citat från Carlsson m.fl., s 107.) En analys enligt "rule of reason" påminner alltså om undantagsprövning enligt europeisk konkurrensrätt, men begreppet har en mer universell tillämpning.

⁵ Förfaranden som faller under "per se" är automatiskt och utan undantag förbjudna. Detta påminner mycket om de "svarta listor" EU-kommissionen formulerat i vissa gruppundantag.

ADRESSUPPDATERING

110 677 000

Vid definitiv avflyttning eller felaktig adress sänds försändelsen åter till avsändaren:

Konkurrensverket
103 85 STOCKHOLM

Artikelregister

Konkurrensnytt 2001

Nr 1

- Bättre spelregler för konkurrens på lika villkor (Ingemar Delveborn)
- På önskelistan – aktiva företag och otrogna konsumenter (Ann-Christin Nykvist)
- Nationell tillämpning av EG:s konkurrensrätt

Nr 2

- Elektronisk handel – hot eller möjlighet?
- Offentliga avgifter och konkurrensen
- Varför skall man bry sig om konkurrenspolitik när det finns Attac? (Dan Andersson)
- Förstainstansrättens dom i det s.k. Adalat-målet
- Våga handla! – en ny webbtjänst

Nr 3

- Nej till EuroBonus på svenskt inrikesflyg
- Sammanslagningen av Bankgirot och Postgirot stoppas!
- Konkurrensdagen – Competition Day – Stockholm den 11 juni
- Förhandskontakter positivt
- ”– och ut åkte badvattnet, barnet och baljan” (Nils Wahl)
- Konsument Europa invigt

Nr 4

- Moderniseringen av EG:s konkurrensregler (Sven Norberg)
- OECD och konkurrenspolitik i ett globalt perspektiv (Lennart Göranson)
- Ny organisation (Ann-Christin Nykvist)

Nr 5

- Brist på förväntade effekter – Optiroc och Stråbruken två år efter förvärvet (Maria Bengtsson och Agneta Marell)
- Borde inte Konkurrensverket ha konkurrens? (Ann-Christin Nykvist)

Nr 6

- Aktiv konkurrenspolitik
- Europeiska konkurrensdagen
- Vilja Våga Vinna (Ann-Christin Nykvist)
- Förslag för bättre taxikonkurrens vid Stockholms passagerarterminaler (Johan Hedelin)

Nr 7

- Utvidgningen av EU skyndar på moderniseringen (Jörgen Holgersson)
- 7 miljoner till konkurrensforskning/Nya ledamöter i Rådet för konkurrensfrågor
- Förslag om förstärkt sekretesskydd
- Tar vi konkurrensrätten på allvar? (Ulf Bernitz)
- Konkurrensnytt – ett uppskattat nyhetsbrev
- Nya gruppundantag
- Ny rättschef på Konkurrensverket

Nr 8

- Konkurrensen i fokus för den brittiska regeringen
- Uppsatsävlingen avgjord
- Ny informationschef

Nr 9

- Nya verktyg för kartellbekämpningen
- Monti bemöter kritik
- Bristande konkurrens på mobiltelefonmarknaden
- Den avbrutna fusionen mellan Förenings sparbanken och SEB
- SAS och Maersk Air bötfällda för marknadsdelning
- Nordiska konkurrensmyndigheter samarbetar kring flyget
- Företagarguiden – förenklar för företagare

Nr 10

- SAS förvärv av Braathens/Fallittbedrift og flykonkurrens (Einar Hope)
- Kan kommunerna pressa matpriserna?

- Komplex valsituation gör bankbyte svårt
- Böter för sockerkartell
- Elmarknaden – fungerar den? (Ann-Christin Nykvist)

Nr 11

- Konkurrensrätten – ett gränsland mellan juridik, ekonomi och politik
- Cirkapriser begränsar konkurrensen
- ”Lösningar hade gått att finna på de hinder för kriminalisering som ställs upp” (Hans Henrik Lidgard)
- Det amerikanska Microsoftfallet (Mats Bergman)

I varje nummer:

Konkurrensverkets ärenden

konkurrens 11
2001

Konkurrensnytt utkommer med 11 nr per år och är tills vidare kostnadsfri.

Ansvarig utgivare:
Elisabeth WalltonRedaktörer:
Åsa Eriksson
Bengt KoppBeställning:
Konkurrensverket
103 85 Stockholm
www.konkurrensverket.se
Telefon 08-700 16 00
Fax 08- 796 96 08
E-post:
konkurrensverket@kkv.seProduktion: Ord&Form
Tryck: AB Danagårds
Grafiska

ISSN 1404-7217